

Arrest

nr. 210 481 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 26 mei 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 27 mei 2015 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 19 november 2015 een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 23 oktober 2017 richtte de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken een vraag aan de commissaris-generaal om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken op grond van informatie van de luchthavenpolitie van Gosselies.

1.4. Op 13 november 2017 werd verzoeker door de commissaris-generaal opgeroepen voor een gehoor op 5 december 2017 naar aanleiding van een nieuw element.

1.5. De commissaris-generaal trof op 22 december 2017 een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Koerd te zijn, afkomstig uit de stad Mosul in de Centraal-Iraakse provincie Ninewa. U studeerde van 2011 tot 2013 computertechnologie aan de universiteit van Dohuk (Noord-Irak). Nadien opende u in Mosul een winkel met gsm-en computerbenodigdheden. U sloot deze winkel in augustus 2014 omwille van de verslechterende veiligheidssituatie na de komst van de Islamitische Staat (IS).

Op 2 mei 2015 zouden leden van IS naar uw huis zijn gekomen om u te overtuigen zich aan te sluiten bij de groepering. U zou noch geweigerd, noch ingestemd hebben. Dezelfde avond zou uw vader met iemand in de moskee hebben gesproken om u het land uit te smokkelen.

De volgende dag, op 3 mei 2015, vertrok u uit Mosul met behulp van een smokkelaar en ging u naar een vriend van uw vader in Tel Afar (Noord-Irak) waar u bleef tot 7 mei 2015. Vervolgens zou u eerst de Syrische grens hebben proberen over te steken, wat niet lukte. Op 15 mei 2015 stak u uiteindelijk de Iraaks-Turkse grens over. Vanuit Turkije reisde u met een vrachtwagen naar België. U kwam op 25 mei 2015 aan in België en diende de volgende dag een asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een Iraakse identiteitskaart neer.

Op 9 november 2015 werd u door het CGVS gehoord in het bijzijn van een tolk die het Badini machtig is. Op 20 november 2015 nam het CGVS in hoofde van u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan de door u vooropgestelde vervolgingsfeiten. Gezien uw herkomst uit Mosul (provincie Ninewa) geloofwaardig werd bevonden, werd u toen wel de status van subsidiaire bescherming toegekend op grond van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 23 oktober 2017 ontving het CGVS een schrijven van de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) met daarin informatie dat er nieuwe elementen aan het licht waren gekomen die verband houden met uw subsidiaire beschermingsstatus: uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u terugkeerde naar Irak van 26 juni 2016 tot 11 augustus 2016 en van 15 juni 2017 tot 31 juli 2017.

Op 13 november 2017 werd u opgeroepen om deze nieuwe elementen mondeling te komen toelichten op het CGVS en kreeg u de mogelijkheid de redenen voor behoud van uw status aan te halen.

In het kader van de huidige procedure heroverweging van uw beschermingsstatus legt u volgende documenten neer: paspoort dd. 23/11/2010, diploma 'Duhok Polytechnic University' dd. 11/08/2016, Belgische verblijfstitel A dd. 19/10/2016.

B. Motivering

Artikel 55/5/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Bij een grenscontrole uitgevoerd door de luchthavenpolitie van Gosselies op 31 juli 2017, bleek u in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgegeven op 23 november 2010 door de Iraakse autoriteiten in Dohuk (provincie Dohuk, Koerdische Autonome Regio - KAR). Er zijn geen redenen om aan de authenticiteit van het paspoort te twifelen.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u in België asiel hebt aangevraagd onder een valse identiteit en herkomst.

Uit de gegevens van het paspoort blijken uw voorgehouden identiteit en herkomst niet te kloppen. De inhoud van uw Iraaks paspoort ontkracht dat u uit Mosul (provincie Ninewa, Centraal-Irak) afkomstig bent, iets wat u steeds heeft volgehouden bij het doorlopen van uw initiële asielpcedure (zie Verklaring, vraag 5 - zie CGVS, 09/11/2015, p. 4). Het was op basis van de toenmalige veiligheidssituatie in de voorgehouden regio van herkomst dat u op 20 november 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

Wat het paspoort betreft doet het CGVS de volgende vaststellingen:

Om te beginnen heeft u geen goede uitleg voor het feit dat het paspoort níet in Mosul maar wél in Dohuk werd uitgegeven. U verklaart weinig meer dan dat de situatie in Mosul onveilig was en dat u het paspoort daarom in Dohuk heeft aangevraagd (zie CGVS, 05/12/2017, p. 11). Die uitleg kan niet overtuigen aangezien u aangeeft dat de administratie in Mosul op dat moment nog werkzaam was en u bovendien op dat moment in Mosul verbleef (zie CGVS, 05/12/2017, p. 11). Dat u bezig was met uw inschrijving aan

de universiteit van Dohuk in orde te maken en het paspoort daarom in Dohuk heeft aangevraagd is in deze, en gezien de andere vaststellingen, een weinig aannemelijke uitleg (zie CGVS, 05/12/2017, p. 11). Niet in het minst omdat het geen verklaring biedt voor de afwijkende geboorteplaats in uw paspoort.

Daarnaast vermeldt het paspoort 'Dohuk' als uw geboorteplaats (zie Documenten, paspoort - zie CGVS, 05/12/2017, p. 11) terwijl u steeds heeft volgehouden dat u in Mosul bent geboren. U biedt geen valabele en/of geloofwaardige uitleg voor deze anomalie. Volgens u doet de geboorteplaats in het paspoort er weinig toe en kon de ambtenaar noteren wat hij wou. Omdat u in Dohuk wou studeren zou de ambtenaar Dohuk genoteerd hebben (zie CGVS, 05/12/2017, p. 11). Die uitleg overtuigt niet aangezien er redelijkerwijs mag worden verwacht dat een paspoort wordt opgesteld op basis van de gegevens die in het Iraaks bevolkingsregister werden genoteerd. Het is dus niet geloofwaardig dat een ambtenaar zonder meer identiteitsgegevens aanpast (zie CGVS, 05/12/2017, p. 11).

Bovendien kan worden vastgesteld dat u tijdens uw asielaanvraag valse verklaringen heeft afgelegd omtrent uw paspoort, wat onomstotelijk aantoonde dat u doelbewust uw paspoort en de inhoud ervan verborgen wou houden voor de bevoegde asielinstanties. Zowel bij het invullen van de Verklaring bij DVZ als tijdens het initiële gehoor op het CGVS liet u noteren dat u nooit een paspoort in uw bezit had (zie Verklaring, vraag 23 en 26A - zie CGVS, 09/11/2015, p. 17). Dergelijke verklaringen laten geen ruimte voor interpretatie. Nu blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld omtrent uw paspoort en dat u in werkelijkheid sinds 2010 in het bezit was van een geldig Iraaks paspoort, afgegeven in een andere regio dan die van uw beweerde herkomst. Geconfronteerd met deze vaststelling probeert u uw initiële verklaringen te ontkennen. Volgens u had u wel degelijk verklaard dat u een paspoort had, maar had u er aan toegevoegd dat u het paspoort ongebruikt bleef (zie CGVS, 05/12/2017, p. 9). Deze uitleg vindt echter geen weerslag in het administratief dossier. Vervolgens past u nogmaals uw verklaringen aan door te zeggen dat 'u niet wist dat u een paspoort had en dat u het nooit had gebruikt' (zie CGVS, 05/12/2017, p. 9). Ook deze vage uitleg weet niet te overtuigen. Nadien beweert u dat uw moeder het paspoort op de dag van uw vertrek zonder uw medeweten aan de smokkelaar had gegeven (zie CGVS, 05/12/2017, p. 9-10). Niet enkel is dat een zoveelste nieuwe versie van de feiten, wat uiteraard al twijfels doet rijzen bij de geloofwaardigheid ervan, u heeft evenmin een goede verklaring voor die merkwaardige gang van zaken. Het is namelijk totaal onduidelijk waarom uw moeder het paspoort in het geheim aan de smokkelaar zou geven zonder u daarvan op de hoogte te brengen. U zegt enkel dat u niet weet waarom uw moeder zo iets deed en dat alles snel moest gebeuren (zie CGVS, 05/12/2017, p. 10). Die uitleg kan niet overtuigen, niet in het minst omdat er evengoed twijfels rijzen bij uw voorgehouden reisweg (zie verder). Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u als bij toeval heeft ontdekt dat het paspoort zich bij de smokkelaar bevond. U zou dit via de smokkelaar vernomen hebben toen u hem contacteerde in verband met de verdwijning van uw ouders (zie CGVS, 05/12/2017, p. 10). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat u doelbewust uw paspoort heeft achtergehouden en op die manier trachtte te verhinderen dat de bevoegde asielinstanties zicht kregen op essentiële informatie voor de beoordeling van uw asielaanvraag. Op die manier heeft u op flagrante manier verzaakt aan de medewerkingsplicht die op iedere asielzoeker rust.

Het paspoort werd bovendien op 5 mei 2015 gebruikt om vanuit de KAR de grens met Turkije over te steken (zie Documenten, paspoort, p. 4-5). Deze grensoversteek gebeurde op legale wijze, getuige daarvan de Iraakse uitreis- en Turkse inreis-stempel. U heeft geen goede uitleg voor deze vaststelling en houdt het erbij dat de smokkelaar mogelijks iemand anders met uw paspoort uit Irak heeft gesmokkeld. Dat is op zich weinig meer dan een hoogst bedenkelijke hypothese (zie CGVS, 05/12/2017, p. 11). Het CGVS wijst er nogmaals op dat het niet geloofwaardig is dat de smokkelaar uw paspoort op dat moment in zijn bezit had. Er kan dus absoluut geen geloof worden gehecht aan deze vage uitleg. Integendeel, de stempels lijken er net op te wijzen dat u op 5 mei 2015 op legale wijze vanuit de KAR, Noord-Irak, naar Turkije bent gereisd. Dat betekent dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden reisweg, waarbij u naar eigen zeggen van uit Mosul (Centraal-Irak), via Tal Afar (Centraal-Irak), en na een mislukte poging bij de Iraaks-Syrische grens, illegaal via de Iraaks-Turkse grens naar Turkije bent gereisd (zie Verklaring, vraag 33 - zie CGVS, 09/11/2015, p. 21-21). Dit alles toont aan dat u niet vanuit Mosul, Centraal-Irak, maar vanuit de KAR het land heeft verlaten, wat impliceert dat u al eerder in de KAR verbleef. Het doet alweer vermoeden dat u in werkelijkheid uit de KAR afkomstig bent.

U legt geen ander overtuigend begin van bewijs voor om de gegevens uit het paspoort teniet te doen.

In het kader van uw asielprocedure legde u een identiteitskaart voor waarbij het CGVS zeer ernstige vragen had bij de authenticiteit ervan. In haar initiële beslissing stelde het CGVS: "Wat betreft de door u neergelegde documenten, kan er worden opgemerkt dat uw identiteitskaart verschillende kenmerken van vervalsing vertoont. Ondanks het feit dat u verklaart dat het een authentieke identiteitskaart betreft (gehoorverslag CGVS, p. 25), is het papier dat gebruikt werd zeer duidelijk van een andere kwaliteit dan authentieke Iraakse identiteitskaarten. De groene en rode kleur op uw identiteitskaart zijn zeer erg vervaagd ondanks het feit dat de kaart zich nog in een zeer goede staat bevindt. Het lijkt er dan ook zeer sterk op dat het nagemaakt is en een kopie betreft waarop uw gegevens werden ingevuld en waaraan

stempels werden toegevoegd. De blauwe stempels op uw identiteitskaart horen evenmin thuis op een Iraakse identiteitskaart. Kortom, dit document heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw identiteit en herkomst. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat Iraakse documenten gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn." Ondanks deze pertinente bemerkingen blijft u volhouden dat het wel degelijk om een origineel document ging (zie CGVS, 05/2/2017, p. 9-10). U stelt het CGVS echter niet in staat om nieuw en bijkomend onderzoek te doen naar de authenticiteit van uw identiteitskaart - die in Mosul zou zijn afgegeven en waarop Mosul als geboorteplaats wordt vermeld (zie Documenten, identiteitskaart), aangezien u de identiteitskaart niet voorlegt in het kader van de heroverweging van uw dossier. U beweert dat u niet weet waar het document zich bevindt en zegt dat u het mogelijks kwijt bent geraakt (zie CGVS, 05/12/2017, p. 9). Gezien de eerdere valse verklaringen omtrent uw identiteitsdocumenten, met name het ontkennen van het bestaan van een paspoort, tekent het CGVS het nodige voorbehoud aan bij deze uitleg. Het CGVS stelt enkel vast dat u klaarblijkelijk niet of niet meer in het bezit bent van een originele identiteitskaart die kan ondersteunen dat u werkelijk uit Mosul afkomstig bent.

Verder legt u geen enkel ander identiteitsdocument of begin van bewijs voor ter staving van uw identiteit en herkomst. Volgens u is het momenteel absoluut onmogelijk om enig bewijs hieromtrent te bekomen (zie CGVS, 05/12/2017, p. 12), wat zeer merkwaardig is gezien het feit dat u in (Noord-) Irak een sociaal netwerk heeft (zie CGVS, 05/12/2017, p. 5, 6, 7).

Verder legt u een diploma voor van de Polytechnic University van Dohuk. Het document doet geen enkele uitspraak over uw herkomst. Het bevestigt hoogstens dat u tussen 2011 en 2013 in Dohuk, Noord-Irak, heeft gestudeerd. Ter volledigheid merkt het CGVS op dat u het document op 10 augustus 2016 heeft opgehaald, terwijl het document 11 augustus 2016 als uitgiftedatum vermeldt. U heeft geen overtuigende uitleg voor deze anomalie (zie CGVS, 05/12/2017, p. 4). Dergelijke vaststellingen doen vragen rijzen bij de authenticiteit van de documenten.

Wat rest is de vaststelling dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs kan voorleggen waaruit blijkt dat u effectief afkomstig bent uit Mosul, provincie Ninewa. Het enig overtuigend bewijs van uw identiteit en herkomst is namelijk het paspoort waaruit blijkt dat u in werkelijkheid uit Dohuk, KAR, afkomstig bent.

U werpt nog op dat u doorheen uw asielprocedure 'juiste verklaringen' over Mosul hebt afgelegd, wat door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. U heeft inderdaad een zekere kennis van Mosul, maar het is compleet onduidelijk waar u deze kennis heeft gehaald. Uw kennis doet bovendien niets af van de vaststelling dat u uw Iraaks paspoort heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, dat uw paspoort aantoont dat u uit Dohuk (KAR) afkomstig bent, dat u in 2016 en 2017 herhaaldelijk naar de KAR bent teruggekeerd, en dat u geen enkel begin van bewijs heeft om uw voorgehouden herkomst uit Mosul aannemelijk te maken.

Als gevolg van de nieuwe elementen waarover het CGVS beschikt en als gevolg van bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden identiteit en herkomst uit Mosul, provincie Ninewa (Centraal-Irak).

Uit het voorgaande blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en daarbij horende asielaansluiting.

De eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt daarom ingetrokken.

Verder zijn er geen elementen om u alsnog de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Er is namelijk geen sprake van een vrees voor vervolging ten aanzien van Irak en de KAR. U beweert dat u niet in de KAR kan verblijven omdat u zich bij de Peshmerga zou moeten voegen. Dit is echter weinig meer dan een blote bewering die u niet kan staven met concrete elementen (zie CGVS, 05/12/2017, p. 8). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er in de KAR geen sprake is van gedwongen rekrutering door de Peshmerga. U beschikt niet over elementen die het tegendeel aantonen (zie CGVS, 05/12/2017, p. 8).

Evenmin kan er worden geconcludeerd dat u als inwoner van Mosul, bovendien alleenstaande zonder familiaal netwerk, in de onmogelijkheid verkeert om u in de KAR te bevestigen. Uit het voorgaande blijkt namelijk dat u niet uit Mosul, maar wel uit de KAR afkomstig bent. Er kan dus geen geloof worden gehecht aan deze vrees. Gezien u geen duidelijkheid wenst te verschaffen over uw herkomst uit de KAR, kunnen er trouwens ernstige vragen worden gesteld bij de afwezigheid van een familiaal (of sociaal) netwerk in de KAR.

Voorts kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische Peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de Peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De Peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de Peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Hetzelfde geldt voor het eerste semester van 2017. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken en zijn er geen redenen om u alsnog de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/4 en 55/5/1, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt vast dat de commissaris-generaal zich baseert op het paspoort dat verzoeker bij zich had op de luchthaven van Gosselies, waaruit bleek dat dit was afgeleverd in Dohuk. Volgens de commissaris-generaal blijkt uit dit paspoort dat de identiteit en de herkomst van verzoeker niet zou kloppen.

Verzoeker legt uit dat hij verkoos om zijn paspoort in Dohuk aan te vragen omdat de veiligheidssituatie in Mosul niet toeliet om de aanvraag aldaar in te dienen. In het paspoort wordt 'Dohuk' als geboorteplaats van verzoeker vermeld, hetgeen volgens verzoeker een fout is die werd gemaakt bij het opmaken van het paspoort, wat in Irak naar zijn zeggen frequent zou gebeuren. Verzoeker volhardt dat hij wel degelijk uit Mosul afkomstig is en verwijst naar de doorgedreven herkomstcheck. Hij wijst erop dat het helemaal niet onduidelijk is waar hij zijn kennis over Mosul haalt omdat hij er geboren en getogen is. Verzoeker acht het onredelijk dat op basis van één Iraaks document zijn herkomst en identiteit in twijfel wordt getrokken.

Vervolgens brengt verzoeker in herinnering dat hij bij zijn eerste gehoor zijn originele identiteitskaart had voorgelegd en dat deze niet als vals werd weerhouden. Hij stelt dat hij deze identiteitskaart ondertussen is kwijtgeraakt zodat hij deze niet opnieuw kan voorleggen.

Verzoeker benadrukt nogmaals dat hij niet afkomstig is uit Dohuk, maar er enkel zou hebben gestudeerd tussen 2011 en 2013. Volgens verzoeker rust de bewijslast op de verwerende partij die geenszins aannemelijk maakt over voldoende bewijzen te beschikken dat hij *niet* afkomstig zou zijn uit Mosul. Eén enkel document kan, zo stelt verzoeker, onmogelijk een dergelijk bewijs vormen. Verzoeker besluit met de stelling dat de bestreden beslissing op manifeste wijze de artikelen 48/4 en 55/5/1 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht schendt.

2.2. Nieuwe elementen.

2.2.1. In een aanvullende nota van 27 april 2018 voegt verzoeker een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en een huwelijksakte toe (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 3-5). Deze stukken bewijzen volgens verzoeker dat hij wel degelijk afkomstig is uit Mosul.

2.2.2. De commissaris-generaal voegt middels een aanvullende nota van 17 mei 2018 de 'COI Focus Irak betreffende de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio' (hierna: de KAR) toe van 14 maart 2018 en de 'COI Focus Irak betreffende de bereikbaarheid van de KAR via de lucht' van 13 april 2018.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. Beoordeling

2.4.1. In de bestreden beslissing, waarbij de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken, wordt artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet vermeld als juridische grondslag. De commissaris-generaal verwijst naar de grenscontrole die op 31 juli 2017 werd uitgevoerd door de luchthavenpolitie van Gosselies, waarbij verzoeker in het bezit bleek te zijn van een paspoort dat op 23 november 2010 werd afgeleverd door de Iraakse autoriteiten te Dohuk in de KAR. Volgens de commissaris-generaal zijn er geen redenen om aan de authenticiteit van dit paspoort te twifelen.

In de beslissing wordt gesteld dat de inhoud van het paspoort ontkracht dat verzoeker uit Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak afkomstig is, terwijl hij op basis van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn voorgehouden regio van herkomst de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend.

De commissaris-generaal is van oordeel dat verzoeker geen geloofwaardige uitleg kan verschaffen voor de vermelding 'Dohuk' als geboorteplaats op zijn paspoort en brengt in herinnering dat verzoeker tijdens zijn asielaanvraag steeds heeft ontkend over een paspoort te beschikken. In de beslissing wordt geconcludeerd dat verzoeker doelbewust heeft getracht zijn paspoort achter te houden om te verhinderen dat de bevoegde instanties zicht kregen op deze essentiële informatie.

In de beslissing wordt aangestipt dat het paspoort op 5 mei 2015 werd gebruikt om op legale wijze de grens met Turkije over te steken, hetgeen erop lijkt te wijzen dat verzoeker vanuit de KAR naar Turkije is gereisd waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de eerder door verzoeker voorgehouden reisweg waarbij hij vanuit Mosul via Tal Afar, na een mislukte poging via de Iraaks-Syrische grens op illegale wijze de Iraaks-Turkse grens zou zijn overgestoken om naar Turkije te reizen. Dit alles versterkt het vermoeden dat verzoeker in werkelijkheid uit de KAR afkomstig is.

Tevens wordt gewezen op de ernstige vragen die rijzen bij de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde identiteitskaart, terwijl verzoeker bleef volhouden dat het om een origineel document ging. De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker niet langer in het bezit blijkt te zijn van deze originele identiteitskaart zodat hij geen bewijsstuk meer heeft om aannemelijk te maken dat hij werkelijk uit Mosul afkomstig zou zijn.

Het door verzoeker neergelegde diploma, dat overigens een opvallende anomalie bevat, doet, zo wordt in de beslissing gesteld, geen enkele uitspraak over zijn herkomst.

Het gegeven dat verzoeker over een zekere kennis van Mosul beschikt, wordt in de beslissing niet betwist, maar er wordt bij vermeld dat het onduidelijk blijft waar verzoeker deze kennis heeft opgedaan. De commissaris-generaal besluit dat de subsidiaire bescherming aan verzoeker werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan, waardoor deze wordt ingetrokken.

Verder, zo vervolgt de commissaris-generaal, zijn er geen elementen om verzoeker alsnog als vluchteling te erkennen of de subsidiaire bescherming toe te kennen. Er wordt opgemerkt dat er in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging is ten aanzien van Irak en de KAR. De blote bewering dat verzoeker

zich bij de Peshmerga zou moeten voegen, wordt niet gestaafd door verzoeker en wordt niet ondersteund door objectieve informatie. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt uit Mosul afkomstig te zijn, kan hij zich niet baseren op een profiel van alleenstaande uit Centraal-Irak die in de onmogelijkheid zou verkeren om zich in de KAR te vestigen.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie gesteld dat er actueel in de provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.4.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen (RvS 18 december 2013, nr. 225.875).

2.4.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“(…)

§2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

(…)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

2.4.4. Uit het administratief dossier blijkt dat de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 oktober 2017 een vraag richtte aan de commissaris-generaal op grond van artikel 49/2, §4, eerste lid, tweede zin, van de vreemdelingenwet om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken (AD, stuk 19, Landeninformatie, Vraag tot intrekking van statuut subsidiaire bescherming, 23 oktober 2017). Eerder, op 1 augustus 2017, had een inspecteur van de federale politie een schrijven overgemaakt aan de grensinspectiedienst van de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van de interceptie van betrokkene op 31 juli 2017. Het paspoort van verzoeker werd op de luchthaven van Gosselies gecontroleerd en er werd vastgesteld dat hij van 15 juni 2017 tot 31 juli 2017 in Irak had verbleven. Het administratief dossier bevat kopieën van de relevante pagina's van verzoekers paspoort (AD, stuk 18, Documenten, paspoort, 5 december 2017). Uit het administratief dossier kan worden opgemaakt dat het om een paspoort gaat uit de zogeheten A-serie, dat elektronisch kan worden ingelezen, en in veel mindere mate aan vervalsing onderhevig is dan andere Iraakse documenten (AD, stuk 19, Landeninformatie, SRB Irak, valse documenten en corruptie, 3 februari 2012, p. 5). Naar aanleiding van deze gegevens richtte de commissaris-generaal op 13 november 2017 aan verzoeker een oproeping voor een gehoor op 5 december 2017 naar aanleiding van een nieuw element.

2.4.5. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat zijn paspoort op 23 november 2010 in Dohuk werd uitgegeven en dat het Dohuk als zijn geboorteplaats vermeldt. Verzoeker weerlegt ook niet dat zijn paspoort een exit-stempel bevat van de 'Republic of Irak Kurdistan Region' van 5 mei 2015 en dat hij zowel van 26 juni 2016 tot 11 augustus 2016 als van 15 juni 2017 tot 31 juli 2017 in Irak heeft verbleven.

2.4.6. Met betrekking tot zijn paspoort blijkt dat verzoeker initieel had aangegeven geen paspoort te hebben (AD, stuk 20, Verklaring DVZ, 1 juni 2015, persoonlijke documenten). Nu beweert verzoeker in zijn middel dat hij in Dohuk een paspoort zou hebben aangevraagd omdat de veiligheidssituatie in Mosul niet zou toelaten om de aanvraag aldaar in te dienen. Verzoeker levert echter geen enkel objectief gegeven aan waaruit blijkt dat Irakezen uit Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak zomaar een paspoort zouden kunnen aanvragen in Dohuk in de KAR omwille van de veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Verzoeker bevestigde trouwens zelf dat de administratie in Mosul nog functioneerde ondanks de preciaire veiligheidssituatie (AD, stuk 5, gehoorverslag CGVS II, 5 december 2017, p. 11). Uit verzoekers verklaringen bleek dat hij beweerdelijk van 2011 tot 2013 in Dohuk gestudeerd zou hebben (AD, stuk 12, gehoorverslag CGVS I, 9 november 2015, p. 13), maar deze studies kunnen niet verklaren waarom zijn paspoort reeds in 2010 in Dohuk zou zijn uitgegeven, omdat hij toen, tenminste volgens zijn beweringen,

nog steeds in Mosul woonde. Zijn studies kunnen evenmin verklaren waarom hij bij zijn vertrek uit Irak in mei 2015 op legale wijze naar Turkije ging vanuit de KAR. Uit het gegeven dat het paspoort in Dohuk werd uitgegeven, kan redelijkerwijs worden geconcludeerd dat verzoeker wellicht sedert 2010 tot aan zijn vertrek in 2015 in Dohuk in de KAR heeft verbleven.

2.4.7. In het paspoort wordt Dohuk bovendien als verzoekers geboorteplaats vermeld (AD, stuk 18, Documenten, paspoort; AD, stuk 12, gehoorverslag CGVS I, 9 november 2015, p. p. 11), terwijl verzoeker, overigens ook in zijn verzoekschrift, steeds volhield dat hij in Mosul geboren en getogen zou zijn. Samen met de commissaris-generaal merkt de Raad op dat een internationaal paspoort normaliter wordt opgemaakt op basis van de officiële gegevens uit de registers, waardoor de verklaring van verzoeker, dat het om een fout zou gaan van de ambtenaar die het paspoort opmaakte, weinig geloofwaardig is. Aangezien het internationaal paspoort van verzoeker, waarvan de authenticiteit niet ter discussie staat, en dat meermaals werd aangewend om internationale reizen te maken, Dohuk als geboorteplaats vermeld, kan niet worden aangenomen dat verzoeker geboren en getogen is in Mosul, zoals hij beweert.

2.4.8. In weerwil van verzoekers beweringen werden er door de *protection officer* ten tijde van zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal wel degelijk een aantal bedenkingen geuit naar aanleiding van de door hem neergelegde Iraakse identiteitskaart die Mosul als geboorteplaats vermeldt (AD, stuk 18, Documenten, IK). De *protection officer* was er immers zeker van dat het om een vervalst document ging op grond van de vaststelling dat het een gekopieerd blaadje betrof waarop een stempel was aangebracht (AD, stuk 12, gehoorverslag CGVS I, 9 november 2015, p. 25). Uit het feit dat dit document niet formeel als 'vals' werd bestempeld, kan niet worden besloten dat de informatie die erop prijkt met de realiteit zou overeenstemmen. Bovendien stelt verzoeker deze 'identiteitskaart' thans niet langer in zijn bezit te hebben, waardoor hij geen enkel identiteitsdocument kan voorleggen om de vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen. De stukken die verzoeker bij zijn aanvullende nota van 27 april 2018 heeft toegevoegd, met name een kopie van zijn nationaliteitsbewijs en een kopie van een huwelijksakte van 2008, zijn evenmin van aard om de vaststellingen op basis van verzoekers authentiek internationaal paspoort aan het wankelen te brengen. De Raad stelt immers vast dat het nationaliteitsbewijs geen volledige geboortedatum van verzoeker bevat. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien dat de helft van de Iraakse identiteitskaarten en een groot gedeelte van de nationaliteitsbewijzen vervalst zijn (AD, stuk 19, Landeninformatie, SRB Irak, valse documenten en corruptie, 3 februari 2012, p. 4). De Raad kan aan de voorgelegde stukken bewijswaarde ontzeggen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 11 april 2008, nr. 181.967; RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643).

2.4.9. Na confrontatie met de eerder door verzoeker verstrekte informatie betreffende zijn burgerlijke staat, vraagt de aanwezige raadvrouw van verzoeker ter terechtzitting om de huwelijksakte van 2008 (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 5) uit de debatten te weren omdat deze geen betrekking zou hebben op verzoeker.

2.4.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op goede gronden kon concluderen dat de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker werd toegekend "*op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status*"; waardoor hij deze in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet diende in te trekken.

2.4.11. Wat de compatibiliteit betreft van de intrekkingbeslissing met het "*reëel risico (...) op ernstige schade*" "*wanneer hij naar zijn land van herkomst (...) terugkeert*", uit het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing onder andere gesteld dat het risico op gedwongen rekrutering door de Peshmerga in de KAR onbestaande is en dat het niet aannemelijk is dat verzoeker als een alleenstaande uit Mosul zonder familiaal netwerk in de KAR kan worden beschouwd. Vervolgens wordt op basis van een analyse van de beschikbare informatie besloten dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze analyse wordt verder bevestigd in de bijkomende landeninformatie die de commissaris-generaal middels zijn aanvullende nota van 17 mei 2018 (Aanvullende nota CGVS, 'COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio', 14 maart 2018), waaruit kan worden geconcludeerd dat de veiligheidssituatie in de KAR stabiel is en dat er als gevolg van het aanwezige geweld slechts een heel beperkt aantal burgerslachtoffers vallen.

2.4.12. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/4 en/of 55/5/1 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen.

In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN